

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biourul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Enciclică papală pentru unirea bisericilor.

Agentia Ștefani anunță: Sf. Părinte Papa Piu XI. a dat o enciclică de importanță excepțională și cea mai mare actualitate.

Recunoscând tendința generală de azi spre o mai mare ori mai mică internaționalizare a popoarelor, enciclica condamnă, că unii voiesc a transporta aceasta internaționalizare de pe teren politic pe teren religios, confundând religionea adevărată cu cele false și afirmând că toate religiile ar fi bune și laudabile. Sub aparența unui mare bine, mulți propun o unire înșelătoare a religiilor creștine, indeosebi așa numită pancreștini, nisuind a nimici fundamentul credinței catolice. Impotriva unei greșeli așa de periculoase Sf. Părinte atrage atențiunea episcopilor ca să întărească în credință pe poporeni lor și le arată principiile cari conduc la adevărata unire religioasă.

Dumnezeu creatorul e totodată și descoperitorul înaintea oamenilor a modului în care El dorește să fie onorat și servit, adică a adevăratei religii pentru care a zidit Biserica sa pe pământ, e datorința creaturilor omenești a crede în revelațiune și a să supune poruncilor Domnului și pentru aceea a adera la Biserică, dar nu la cea recomandată de crețici, ci la cea care într'adevăr a fost voită și fondată de Cristos și care în urma promisiunilor că va fi susținută de însuși Cristos a rămas una și neschimbată dealungul veacurilor pentru totdeauna adică biserica catolică apostolica romană. Inșă aceia, cari s'au despărțit neagă aceasta unitate adevărată a credinței Bisericii lui Cristos și ar dori o unire numai pe baza unor anumite puncte,

cele mai fundamentale după credința lor, păstrându-și fiecare părerile pentrucari s'au despărțit la timpul său de biserică.

Aceasta ar însemna să supui adevărul revelat de Dumnezeu unor pacturi și tranșacțiuni între oameni, ceace ar fi o tradare impotriva căreia biserica catolică a resistat și va rezista. Ea propune de acea întreagă și clar pentru toți doctrina evanghelică, pentrucă Dumnezeu n'a vorbit pentru pușini ci pentru toți.

De fapt e lucru frumos a desvolta caritatea între creștini dar nu abătându-te dela credință pe care se bazază însăși caritatea, neputând discipolii lui Cristos să fie în neînțelegere asupra adevărilor credinței lor. Nu e posibil a concede o pietate creștinească între credincioșii cari ar fi liberi să aibă fiecare un mod propriu de a judeca obiectul credinței, ceace Enciclica ilustrează cu câte-va exemple referitoare la protestanți. Din o astfel de neînțelegere se naște indiferentismul, adică neingrijirea religiei, apoi modernismul, care nu consideră adevărul credinței ca absolut ci ca relativ, period care se schimbă după împrejurări și oameni. Nu se poate face distincție între dogme, caștăm unele ar fi impuse, altele lăsate la libera voință a omului, ci toate trebuie crezute pentru același motiv, pentru autoritatea lui Dumnezeu, care le-a relevat, de acea nu poate să fie mai sigură credința într'o dogmă ca și într'alta, chiar nici dacă unele dintre ele au fost în timpurile moderne esplicit clasificate și solemn definite.

Enciclica combate diferitele argumente aduse de a catolici în favorul unirei susținută de ei, și clarificând adevărata esență a unității bisericeii, afirmă că o atare unire nu se poate promova, decât asigurând

reîntoarcerea disidenților la biserica romană, adevărata bis. creștină, părăsită din nefericire de ei, și sfătuind pe acatolici în general să se supună conducerii vicarului Dumnezeescului Mântuitor, pontificelui roman.

Documentul de cea mai mare însemnătate termină cu un călduros și emoționant apel îndreptat către fiii despărțiți și cu o făgăduință, că va conlucra să se apropie cât mai curând ziua, în care toți rătăcitorii se vor reîntoarce în fine la mostenirea păzită de urmașul sf. Petru.

Dumineca XIV d. Înălțarea Sf. Cruci (a 31 d. Rusalii).

Luând Dl. N. Isus Hr. pe cei doisprezece Apostoli a zis către ei: Iată ne suim în Ierusalim, și se vor umplea toate cele scrise de Proroci pentru Fiul omenesc. Că se va da pângărilor, și-l vor batjocori, și-l vor ocări, și-l vor scuipi. Și bătându-l îl vor omorî pe el, și a treia zi va învia. Iară ei nimic dintru acestea nu au înțeles: și era cuvântul acesta ascuns dela ei și nu cunoștea ceea ce se grăia.

Mergând Isus cu Apostolii către Ierusalim, iată ce s'a întâmplat. Apropiindu-se de orașul Ierihon un biet orb ședea lângă cale cerșând milă, pomană dela trecători. Acesta, îndată ce știu că Isus este cel ce trece pe acolo începu a striga: *Isuse, fiul lui David, miluește-mă.* Mulți din cei ce mergeau înainte, certau pe săracul orb zicându-i să tacă. Dar orbul, dorind să se vindece, însufleșit de o credință viă, cu mult mai vărtos strigă: *Isuse, fiul lui David, miluește-mă.* Atunci Isus făcându-i-se milă de bietul orb l'a chemat la sine, și apropiindu-se orbul de Dânsul l'a întrebat: *Ce vrei să-ți fac?* Iară el a zis: *Doamne! să văd!* Iară Isus a zis lui: *Vezi, credința ta te-a mântuit.*

În acest orb sunt întipuiți aceia, cari orbiți de patimi răstignesc pe Isus Hristos prin păcatele lor, prin nerânduielele lor: a două oară răstignind loru-și pe Fiul lui Dumnezeu și batjocorindu-l, s. Pavel c. Evrei 6. 6. — Și ei, păcătoșii — dealungul stradelor ulițelor lumii umblă cerșind mângăieri dela făpturi, dela zidiri. Dacă s'ar afla cineva din noi în numărul acestor orbi, să-și deschidă

ochii săi, și să-și vadă starea sa jalnică, vrednică de plâns. Păcătoșilor, voi cereți mângăiere dela zidiri, de aceea, voi alergați în nesocoteala voastră după petreceri, după plăceri, pe la teatre, jocuri, vă petreceți vremea în povești netrebnice, în clevete, huliri și batjocoriri a deaproapelui, și dela acelea petreceri, dela acelea povești vă întoarceți acasă mai amăriți decât mai înainte.

Deschideți-vă ochii vostrii, îndreptați-i către Isus, și împreună cu orbul strigați: *Isuse, fie-ți milă de mine.* În amărăciunile acelea ce le simțiți după ce ați păcătuit, iată că Isus trece pe dinaintea voastră: nu perdeți prilejul acesta bun, ascultați de chemarea sa, rostiiți rugăciunea aceasta scurtă: *Isuse, miluește-mă, și e de ajuns.* Apropiindu-vă către Isus Hristos vi se va întâmpla și vouă ceea ce s'a întâmplat bietului orb: patimile trupești, tovarășii cei răi și desfranați, vor cercă, se vor nizuși să vă înădușe în gură cuvintele acestea: *Isuse, fieți milă de mine; se vor încercă să vă depărteze dela Isus, vă vor zice: Pentru ce socoli tu acuma să te dai calea lui Dumnezeu, să te întorci, să te lapezi de plăceri, de petreceri, de clevetiri? Pentru ce să mergi la biserică, să te povodești pe la paști, acuma vino la petreceri, la baluri, la comedii la plăceri și desfătări, acuma fii vesel, că vom plânga apoi în Postul mare, în săptămâna Patimilor.* — Spov. deasă. —

Iubiților nu vă lăsați amăgiți de aceste glasuri, ci cu orbul din Evangelia de azi strigați și mai tare: *Isuse, fieți milă de mine.* Cu aceste cuvinte pe buze alergați la picioarele vre-unui preot spoveditor, și întoarceți-vă din toată inima la Dumnezeu. Apoi plângându-vă păcatele voastre, nu faceți ca aceia, cari după ce s'au spovedit și cuminecat se întoarnă iarăși îndată la aceleași păcate, se bagă în aceleași primejdii și prilejuri de a păcătui, și de aceea din nou valămă pe Dumnezeu, calcă poruncile lui, ci faceți ca orbul din Evanghelia de azi, care dobându-și vederea, plin de recunoștință împreună cu poporul a mers după Isus Hristos preamărindu-l și binecuvântându-l. Așa și voi, după ce v'ați plâns păcatele voastre, fiți statornic, tari în hotărârile voastre, preamăriți și binecuvântați pe Dumnezeu, împreună cu soțiile voastră, cu pruncii vostrii, cu părinții și neamurile voastre, cu frații vostrii, cu surorile voastre; și înșiși tovarășii vostrii cu cari

laolaltă v'ați petrecut și ați păcătuit, de bună seamă mișcați de pilda voastră, se vor întoarce și ei.

De am fi noi așa de fericiți, că prin cuvântările și îndemnurile noastre să facem macar o singură întoarcere a vre-unui suflet la Dumnezeu, atunci ar trebui să lăudăm și noi și să preamărim pe Dumnezeu zicând: Iată cu unul mai puțin din răstignitorii Domnului Hristos, iată un suflet scos din ghiarele Satanei, iată un suflet întors la Dumnezeu.

Iubiților mei azi lumea orbită prin nenumăratele ei păcate renouiește patima și moartea Dlui N. Isus Hr; dar noi de avem măcar, un picur de credință, și dacă ne stă la inimă mântuirea sufletului nostru, să ne împreunăm cu biserica, și să ne fie milă de Isus. Sfinții și dreptii din zilele noastre se roagă întins și plâng pentru ca să mângâie inima lui Isus prea amărită prin atâtea păcate; iar noi păcătoșii împreunându-ne cu cei drepti și sfinți să plângem și să ne rugăm și noi. Amin.

Dumineca lui Zacheiu.

Inceputul întoarcerii lui Zacheiu — a fost dorința ce o avea dela Dumnezeu — să vadă pe Isus. — Să dorim și noi să-l vedem, cumpănind cu viuă credință — câte a făcut pentru noi Fiul lui Dumnezeu în lumea aceasta, cât a pățimit și suferit... cu câte daruri ne-a încărcat... Că dacă se vindecau de mușcăturile serpilor Jidovii cei ce se uitau la șarpele de aramă — ridicat de Moise în pustie — la porunca lui Dumnezeu, cu mult mai vărtos se va vindeca ori care creștin cumpănind cu căldură și cu evlavie — patimile Domnului Hristos — înălțat pe Cruce... căci apropiem-ne de vremea Postului mare, în care în chip deosebit trebuie să cumpănim Patimile și moartea Dlui Nostru Isus Hristos!...

Dorința lui Zacheiu a fost așa de ferbinte, inflăcărată — încât fiind el un fruntaș — în Ierihon — nu s'a temut de batjocurile orășenilor — suindu-se pe un lemn — ca să poată vedea mai bine pe D. N. Isus Hr., fiind el mic de statură, se suie pe un smochin sălbatic... Să luăm învățatură de aici ca să îmbrățișăm și noi crucea lui Hristos, pe carea cei răi și păcătoși o socotesc nebulie, dar cei aleși și buni

o socotesc puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu: *Iară noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, Jidovilor adecă sminteală, iară Elinilor nebulie. Iară celor chiești Jidovilor și Elinilor — pe Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.* 1 Cor. 1. 23. 24.

* * *

Să cumpănim dragostea și milosivirea lui Hristos. 1° Îl chiești pe nume: *Zacheu*, pentru că deși nu l'a fost văzut mai înainte, cu toate acestea îl cunoștea, și știa numele lui, carele era scris în cartea vieții. *Zacheu* — însemnă *curat*; de aceea a arătat Domnul Nostru — că voește să facă așa cât cel mai mare al vameșilor — nu numei cu numele ci și de fapt să fie curat. — Și din ciasul acela începu a se face curat. 2° Îi porunci să grăbească să se scoboare din smochin, pentru că doria să-l indrepte, și când dorința este ferbinte, trebuie folosit prilejul — să nu se răcească. — De aceea lui Isus Hristos i s'a dat acest nume: *Și mi-a zis Domnul mie, chiești numele lui: de grab pradă, curând jefuește.* Isaia 8. 3. 3° Domnul Hristos n'așteaptă să-l chiești *Zacheu* la casa lui, ci se chiești el de sine, zicând: *Zacheu, grăbește de te pogoară, că astăzi în casa ta mi se cade să rămâi.* Luca 19. 5. *Astăzi — adecă până ai vreme, pentru-că mâne poate că nu mă vei putea primi, și atunci poate că voi merge în alt loc. Nu trebuie lăsat să treacă prilejul de a ne întoarce la Dumnezeu: Astăzi de vești auzi glasul lui Dumnezeu, care vă chiești, nu vă învățoași inimile voastre.* (Ps. 94. 8.) *Mi se cade zice Dl. Hristos mai departe, ca și când ar fi al său folos și câștig — și nu numai singur al nostru! Așa e de mare iubirea lui Isus față de noi, încât binele nostru îl socotește de bine al său. Să rămâi în casa ta, nu în treacăt, ci dea anume. Isus se grăbește să vină, dar nu să plece, dacă el nu e alungat. Oh Doamne, Dumnezeu, binevoește a veni la mine și rămâi la mine, după cum ai făgăduit: De mă iubește cineva... și Tatăl meu va iubi pe el și la el vom veni, și sălăș la el vom face...* Ioan 14. 23.

* * *

Zacheiu ascultă de Dl. Hristos, se scoboară cu degrabă din smochin, și primește pe Isus în casa sa cu mare bucurie, în vreme ce nici n'ar fi avut cutezanța să

dorească un dar așa mare, și de aceea se socotia fericit și numai să-l vadă. Așa voi deschide și eu ușa inimei mele, o voi deschide lui Dumnezeu care bate la ușă și voește să cineze cu mine; și nu-l voi face să aștepte: *Iată stau la ușă și bat: de va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa voi intra la el, și voi cină cu el, și el cu mine.* Apoc. 3. 20.

Vedeți apoi răutatea celor care cârțiau pentru-că Dl. N. Isus Hr. a mers să petreacă în casa unui păcătos: *Și văzând toți cârțeau zicând că la un om păcătos a intrat să sălășluiască.* Luca 19. 7. *Cârțiau cu toții pentru-că pilda rea ușor o urmează și alții, și pentru-că limba cea răutăcioasă face pustiiri în inima celui ce ascultă. Jidovii nu pricepeau slujba lui Isus Hristos, carele venise în lume să mântuiască pe cei ce erau pierduți* Luc. 19. 10 și *că nu cei sănătoși au lipsă de doctor, ci cei bolnavi cum zise în alt loc* Mat. 9. 12.

Intre acești bolnavi sunt și eu, o Doamne, pentru aceea te rog, cercetează-mă și mă vindecă...

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de p. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Un iubileu inimos. Dl. Ioan Bian profesor universitar, director și bibliotecar al Academiei române după o activitate din cele mai rodnice de 50 ani a trecut la pensie. Din acest prilej admiratorii și sinceri lui tovarăși de muncă i-au făcut o sinceră și inimoasă serbare iubilară. Iubilantul din fire modest și neobosit în muncă, ca tânăr îndată din școlile Blajului trece în vechiul Regat, unde în curs de 50 ani prin activitatea sa literară ajunge a fi respectat de o lume întreagă. Sunt caracteristice cuvintele lui de mulțumita la omagiile ce-i s'au adus cu ocazia sărbătoririi sale. În răspunsul său aduce tributul recunoștinței sale fostilor, lui profesori, dela cari a învățat iubirea de muncă și a moștenit simțul datoriei. Laudele ce-i s'au adus, socotește a se referi școlii Blajului, al cărei elev a fost. Cărturarul Blajului cu ocazia iubileului i-au trimis o adresă omagială cu o mulțime de iscălituri în frunte cu a In. P. Sf. Sale părintelui Mitropolit.

Cu profundă reverențione urăm și noi iubilantului mulți ani cu fericire!

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*“ Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociației maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Poșta Redacției.

Dlui dr. V. I. Sinceră mulțumită pentru articolul trimis. Contăm la bunăvoința dv. și pe viitor. Să auzim de bine!

Dlui Grig. Danciu curator în Borșa. Cvităm cu mulțumită abonamentul trimis de Dv. în sumă de 100 Lei. Sunteți unul dintre cei mai punctuali abonați.

Calendar săptămânal.

22—28 Ianuarie 1928.

- 22. Dumineca lui Zaheu. Ap. Timoteiu.
- 23. Luni. M. Clement.
- 24. Marți. C. Xenia.
- 25. Mercuri. Grigore Teol. † 389 d. Hr.
- 26. Joi. C. Xenofont.
- 27. Vineri. Ioan gură de aur.
- 28. Sâmbătă. P. Efrem Sirul